

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (E. Clim)

DECIZIE

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:
Președintele ședinței
judecătoria

Tatiana Vieru
Valentina Clevadi
Oleg Sternioală

examinînd recursul declarat de ÎCS „Trigor AVD” SRL împotriva încheierii din 29 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,
adoptată în pricina la cererea introductivă depusă de ÎCS „Trigor AVD” SRL privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Notus”,

c o n s t a t ă:

La data de 24 septembrie 2015, ÎCS „Trigor AVD” SRL s-a adresat în instanța de insolabilitate cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Notus”.

În motivarea cererii introductive s-a invocat că prin hotărîrea din 17 octombrie 2014 a judecătoria Centru, mun.Chișinău s-a încasat din contul SRL „Notus” în beneficiul ÎCS „Trigor AVD” SRL datoria în sumă de 14048,73 lei, penalitatea în sumă de 7145,46 lei și taxa de stat în sumă de 635,82 lei, în total suma de 21830,01 lei.

Susține că, la data de 24 noiembrie 2014 a depus la executare documentul executoriu emis în baza hotărîrii din 17 octombrie 2014 a judecătoria Centru, mun.Chișinău.

Prin încheierea nr. 018-179/15 din 04 septembrie 2015 a executorului judecătoresc, s-a dispus restituirea documentului executoriu fără executare, din motiv că debitorul nu dispune de mijloace bănești, bunuri mobile sau imobile etc. necesare pentru achitarea datoriei create.

Menționează că, la momentul depunerii cererii introductive, datoria debitorului față de ÎCS „Trigor AVD” SRL constituia 21830,01 lei, conform hotărîrii judecătorești din 17 octombrie 2014.

Afirmă că, existența creanței se confirmă prin contractul nr.12/13 din 12 noiembrie 2013, actul de verificare și facturile fiscale nr: TR 0065512 din 27 ianuarie 2014, TR 0067038 și TR 0067039 din 31 ianuarie 2014, TR 0067381, TR 0067382, TR 0067383, TR 0067384, TR 0067385 și TR 0067386 din 06 februarie 2014, TR 0067650

din 17 februarie 2014. Facturile fiscale au fost semnate și ștampilate de către reprezentantul „Notus” SRL, ca dovadă al recepționării mărfurilor.

Prin încheierea din 29 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea introductivă depusă de ÎCS „Trigor AVD” SRL privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Notus”.

La data de 06 noiembrie 2015, ÎCS „Trigor AVD” SRL a declarat recurs împotriva încheierii din 29 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat repunerea în termen de declarare a recursului, motivând omiterea acestuia prin expedierea tardivă de către instanța de insolabilitate a încheierii, care a recepționat-o la data de 03 noiembrie 2015; casarea încheierii Curții de Apel Chișinău emisă în data de 29 septembrie 2015.

În motivarea recursului s-a invocat că încheierea din 29 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău este ilegală și neîntemeiată, adoptată cu încălcarea legislației în vigoare.

Afirmă că, art. 19 și 20 al Legii insolabilității, nr.149 din 29 iunie 2012 prevăd obligativitatea notificării prealabile a debitorului de către creditor la depunerea cererii introductive doar atunci când debitorul nu a fost informat de către creditor sau de către executorul judecătoresc, sau, în cazurile prevăzute expres de Codul fiscal, de către organele abilitate despre faptul că se află în întârziere ori despre înaintarea spre executare a titlului executoriu sau a unui alt document echivalent.

Menționează că, hotărîrea din 18 noiembrie 2014 a judecătoriei Centru, mun.Chișinău a fost adoptată în rezultatul mai multor ședințe de judecată, cu citarea conform legii a reprezentantului debitorului SRL „Notus”. Pînă la soluționarea pe cale judecătorească a litigiului, a fost respectată procedura extrajudiciară, debitorul a recepționat somațiile de plată, fiind pus în întârziere, dar a refuzat să achite datoria formată.

Consideră că, art. 617 Cod civil coroborat cu art. 170 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă și cu procedura înștiințării și citării legale a pîrîtului în cadrul ședințelor de judecată, rezultînd din practica uniformă a instanțelor naționale judecătorești, în opinia sa, sunt suficiente pentru a accepta cererea introductivă fără notificarea repetată a debitorului.

Precizează că, art.60 alin. (3) Cod de executare, prevede că în termen de 3 zile după primirea documentului executoriu, executorul judecătoresc emite o încheiere cu privire la intentarea procedurii de executare, pe care o expediază părților în procedura de executare în cel mult 3 zile de la emitere, și propune debitorului de a executa documentul executoriu în termen de 15 zile, fără să întreprindă acțiuni de punere în executare a documentului executoriu.

Conform aliniatului 3¹ al aceluiași articol, în cazul renunțării debitorului de a executa documentul executoriu în termenul menționat la alin.(3), executorul judecătoresc continuă procedura de executare.

În opinia sa, instanța de insolabilitate eronat a presupus că debitorul nu a fost informat despre înaintarea spre executare a titlului executoriu.

Consideră că obținerea unei hotărâri definitive și executorii cu prezentarea actelor doveditoare către instanța de insolabilitate și cu anexarea procesului-verbal al executorului judecătoresc privind imposibilitatea executării ei, sunt dovada absolută a faptului că debitorul a fost pus în întârziere și a fost informat despre depunerea unui titlu executoriu la executare care-l vizează direct.

Remarcă că, încheierea din 29 septembrie 2015 a recepționat-o la data de 03 noiembrie 2015, conform ștampilei oficiului poștal și din motive independente de voința lor, nu s-au încadrat în termenul de recurs prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Conform art. 8 alin. (1) a Legii insolabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolabilitate a adoptat încheierea la data de 29 septembrie 2015, iar recursul a fost declarat de ÎCS „Trigor AVD” SRL la data de 06 noiembrie 2015.

În conformitate cu art. 116 alin.(1), (3), (4) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanța. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Din materialele pricinii rezultă că încheierea contestată a fost expediată părților la data de 02 octombrie 2015 (f.d.22), iar conform sigiliului Oficiului Poștal se atestă recepționarea acesteia de către ÎCS „Trigor AVD” SRL la data de 02 noiembrie 2015 (f.d.28).

Având ca reper data de 02 noiembrie 2015 - data recepționării încheierii contestate de către ÎCS „Trigor AVD” SRL, Colegiul consideră necesar de a repune ÎCS „Trigor AVD” SRL în termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Analizând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de ÎCS „Trigor AVD” SRL neîntemeiat și pasibil de a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 5 alin.(1) al Legii insolabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, cererea de intentare a procesului de insolabilitate se examinează de către instanța de judecată (instanța de insolabilitate) în conformitate cu competența jurisdicțională stabilită în Codul de procedură civilă și în prezenta lege.

Conform art. 19 alin.(1)-(3) al Legii insolabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, creditorul depune cerere introductivă numai după notificarea prealabilă a debitorului. Notificarea prealabilă se consideră făcută dacă, pînă la depunerea cererii introductive, debitorul a fost informat de către creditor sau de executorul judecătoresc, sau, în cazurile prevăzute expres de Codul fiscal, de către organele abilitate despre faptul că se află în întârziere ori despre înaintarea spre executare a titlului executoriu sau a unui alt document echivalent lui în condițiile prevăzute expres de Codul de executare. Creditorul care depune, în condițiile art.140, cerere de admitere a creanțelor după intentarea procesului de insolabilitate nu este obligat să probeze notificarea prealabilă.

Conform art. 20 al Legii insolabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, în cererea introductivă a creditorului trebuie să se indice: a) denumirea/numele și prenumele creditorului și ale debitorului, sediul/adresa, alte date de identificare ale acestora, confirmate prin extrasul din registrul public corespunzător; b) valoarea creanțelor creditorului, mărimea dobînzilor și a penalităților aferente; c) temeiul creanțelor și termenul executării lor; d) mențiuni despre alte probe ce confirmă creanța creditorului; e) propunerea candidaturii la funcția de administrator provizoriu pe perioada de observare a debitorului; f) alte date, considerate de creditor ca fiind necesare pentru examinarea cererii. La cererea introductivă a creditorului se anexează: a) documentele ce adeveresc obligațiile debitorului față de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligații, temeiul intentării procesului de insolabilitate, alte documente care justifică cererea creditorului; b) dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor; c) copia de pe hotărîrea irevocabilă a instanței de judecată sau copia de pe hotărîrea arbitrală irevocabilă, ori copia de pe hotărîrea judecătorească irevocabilă privind recunoașterea hotărîrii judecătorești sau a hotărîrii arbitrale străine, ori decizia (hotărîrea) organului abilitat prin legea executorie la acel moment.

Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de insolabilitate, în conformitate cu art. 355-356 Cod de procedură civilă, fiind investită cu judecarea pricinii în speță, conform temeiurilor și obiectul cererii, cu aplicarea legii materiale, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și avînd la bază cumulul de probe prezentate de părți, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea introductivă depusă de ÎCS „Trigor AVD” SRL privind intentarea procesului de insolabilitatea față de SRL „Notus”.

Din materialele pricinii rezultă că la data de 24 septembrie 2015, ÎCS „Trigor AVD” SRL s-a adresat în instanța de insolabilitate cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Notus” (f.d.1).

Ca temei de depunere a cererii introductive, ÎCS „Trigor AVD” SRL a invocat existența creanței în mărime de 21830,01 lei față de SRL „Notus”, sumă ce a fost încasată din contul SRL „Notus” în beneficiul ÎCS „Trigor AVD” SRL prin hotărârea din 17 octombrie 2014 a judecătorei Centru, mun.Chișinău (f.d.3).

Prin încheierea din 29 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea introductivă depusă de ÎCS „Trigor AVD” SRL privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Notus” (f.d.21), din motiv că cererea introductivă nu corespunde legislației în vigoare.

Colegiul consideră corectă constatarea instanței de insolabilitate privind lipsa notificării debitorului de către ÎCS „Trigor AVD” SRL în scopul respectării procedurii prealabile înaintării cererii introductive, or, la materialele pricinii lipsesc careva confirmări în acest sens.

De asemenea, instanța de recurs reține ca justă aprecierea instanței de insolabilitate precum SRL „Notus” nu a fost informată despre necesitatea achitării creanțelor atât de către ÎCS „Trigor AVD” SRL, cât și de executorul judecătoresc.

Cu referire la argumentul recurentului precum că nu este necesară notificarea debitorului, deoarece ar fi fost înștiințat atât de instanța de judecată despre examinarea litigiului, cât și de către executorul judecătoresc despre intentarea procedurii de executare și posibilitatea stingerii benevole a datoriei, Colegiul remarcă că art.20 alin.(2) lit. b) al Legii insolabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, statuează expres că la cererea introductivă a creditorului se anexează dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor.

În această ordine de idei, Colegiul precizează că art. 20 al Legii insolabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, enunțat și supra, prevede conținutul cererii introductive și documentele anexate la aceasta, iar conform art. 22 alin.(1) al Legii insolabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolabilitate restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art. 20.

În contextul normelor menționate, Colegiul notează că respectarea art. 20 al Legii insolabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, este o condiție obligatorie ce determină punerea cauzei pe rol de către instanța de insolabilitate.

La caz, Colegiul reține că ÎCS „Trigor AVD” SRL avea obligația de a prezenta înscrisuri care să ateste notificarea prealabilă a creditorului la depunerea cererii introductive privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Notus”.

Tot aici, este de menționat că ÎCS „Trigor AVD” SRL nu a prezentat confirmări care să releve faptul expedierii debitorului SRL „Notus” de către executorul judecătoresc a încheierii de intentare a procedurii de executare nr. 018-179/15 din 04 septembrie 2015 și respectiv recepționarea acesteia de către debitor, conform căreia ar fi fost informat despre posibilitatea stingerii benevole a datoriei.

În această ordine de idei, Colegiul consideră lipsită de suport juridic afirmația recurentului precum că cererea introductivă poate fi acceptată și în lipsa notificării repetate a debitorului, în condițiile când ar fi fost respectată procedura înștiințării legale a SRL „Notus” despre desfășurarea procesului în instanța de drept comun și suplimentar, prin încheierea de intentare a procedurii de executare.

Mai mult de atât, prevederile art. 19 și art. 20 al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, invocate de recurent într-o înfirmare a necesității notificării debitorului, nu stabilesc careva excepții referitor la notificarea prealabilă a debitorului, ci dimpotrivă obligă creditorul la prezentarea dovezii de notificare prealabilă a debitorului la depunerea cererii introductive, fiind o condiție obligatorie de acceptare a acesteia în procedură.

În condițiile art. 19 alin.(3) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, unica excepție este art. 140, care nu este aplicabil speței date.

În atare circumstanțe, Colegiul apreciază ca relevantă concluzia instanței de insolvență de a restitui cererea introductivă ÎCS „Trigor AVD” SRL privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Notus”.

Argumentele ÎCS „Trigor AVD” SRL invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea încheierii recurate și urmează a fi respinse.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de insolvență contestată este adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, cu aplicarea și interpretarea corectă a acestora la examinarea cererii introductive depusă de ÎCS „Trigor AVD” SRL privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Notus”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat, cu menținerea încheierii din 29 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 428, art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se repune ÎCS „Trigor AVD” SRL în termenul de declarare a recursului.

Se respinge recursul declarat de ÎCS „Trigor AVD” SRL împotriva încheierii din 29 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Se menține încheierea din 29 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina la cererea introductivă depusă de ÎCS „Trigor AVD” SRL privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Notus”.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători:

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală